

תת"ע 6409/01/20 - מדינת ישראל נגד אזברגה מוראד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6409-01-20 מדינת ישראל נ' אזברגה מוראד
תיק חיצוני: 14212414206

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אזברגה מוראד

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם ביום 17.2.20.

דין הבקשה להידחות.

המדובר בדו"ח מסוג הזמנה לדין, אשר נמסר לנאשם במועד ביצוע העבירה (10.1.20), מועד המשפט מצוין בו במפורש והנאשם חתם על ההזמנה.

מעבר לאמור, טענות בדבר סיכויי הגנה טובים וטענות בדבר אי ידיעתו אודות איסור השימוש אינן מצדיקות קבלת הבקשה, שהרי מדובר בעבירה של אחריות קפידה כפי שקבע בית המשפט העליון (במכתב תלתא) ברע"פ 2929/04 מדינת ישראל נ' אוחנה (25.6.07):

"לדידי, אין לקבל את ההבחנה שביצע בית המשפט המחוזי לעניין העבירה לפי סעיף 308 (ד). העבירה של נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש, כמו גם העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ועבירות רבות נוספות בדיני התעבורה הן עבירות שתכליתן לקבוע את סטנדרט ההתנהגות של נוהג ברכב, בין אם הוא הבעלים של הרכב או שהוא הנוהג בו. הודעת אי שימוש ניתנת לרכב לפי סעיף 308 במצבים בהם הרכב עלול לסכן את התנועה או שלא נתמלאו בו תנאים שנקבעו לגביו בדין. דעתי היא כי הדרישה שהנוהג ברכב יהיה אחראי לבדוק האם הרכב בו הוא נוהג הוא תקין, שמיש ובעל הרשאה לנסוע בכבישים היא דרישה סבירה וראויה. וזאת יש לזכור: היום, שלא כמו בעת משטר ה'אחריות המוחלטת' ניתן לסתור את חזקת היסוד הנפשי, ולהראות כי הנדון עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה, הכל כאמור בסעיף 22 (ב) לחוק העונשין. דומה שכדי לעמוד בדרישה זו - כי בבירור קצר עם בעל הרכב. אין זו הטלת דרישה שאין הציבור יכול לעמוד בה. על כן, ואם תשמע דעתי, נחזיר על

כנה את קביעת בית משפט השלום, ונקבע כי העבירה לפי סעיף 308 (ד) שצוטטה לעיל היא עבירה של אחריות קפידה."

כן ר' רע"פ 4787/18 סאפי חג'אזי (28.6.18).

הנאשם לא שכנע ואף לא טען כי "עשה כל שניתן למנוע את העבירה", בהתאם לדרישת סעיף 22(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ומשכך לא ביסס חשש לעיוות דין.

זאת ועוד, עיון בתיק מלמד כי הנאשם הפקיד את רישיונו, בעקבות גזר הדין, לתיק בית המשפט ביום 22.11.20 (ולמעשה סיים לרצות את עונש הפסילה עוד לפי הגשת בקשה זו), כך שלכל המאוחר ידע על פסק הדין בתיק זה במועד האמור. משכך, הגשת הבקשה בחודש מרץ 2021 לוקה בשיהוי משמעותי וחורגת מסד הזמנים הקבוע בחוק-עד 30 ימים מהמועד בו נודע לנאשם על גזר הדין (ר' סעיף 130 (ח) לחוק סדק הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982).

סוף דבר, הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשפ"א, 10 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.